

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **VIDEON Networking s.r.o.**, IČO 26295954
sídlem Palackého 1058/30, Znojmo
zastoupen advokátem JUDr. Alešem Liskem
sídlem Fischerova 770/12, Znojmo

proti
žalovanému: **Český telekomunikační úřad**
sídlem Sokolovská 219, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 26. 3. 2020, č. j. ČTÚ-16 934/2019-603,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „předsedkyně Rady“) zčásti (co do formulačních náležitostí) změnila rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro jihomoravskou oblast, ze dne 7. 3. 2019, č. j. ČTÚ-455/2019-637/VI. vyř. - BaR (dále jen „rozhodnutí o pokutě“), a ve zbytku rozklad žalobce zamítla. Tímto rozhodnutím žalovaný uložil žalobci úhrnnou pokutu ve výši 55 000 Kč za přestupky podle § 118 odst. 1 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), kterých se měl žalobce dopustit tím, že ve dnech 10. 3. 2018 a 10. 8. 2018 provozoval vně budov celkem pět vysílacích rádiových zařízení RLAN na kmitočtech v pásmu 5150 až 5350 MHz, určeném pouze pro použití uvnitř budov. Jednal tak v rozporu s čl. 2 písm. b) všeobecného oprávnění Českého telekomunikačního úřadu č. VO-R/12/09.2010-12, k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení pro širokopásmový přenos dat v pásmech 2,4 GHz až 66 GHz (dále též „Všeobecné oprávnění č. VO-R/12“).
2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Na základě žádosti o poskytnutí informací ze dne 20. 6. 2016, č. j. ČTÚ-44 174/2016-620, obdržel Český telekomunikační úřad, odbor kontroly a ochrany spotřebitele, od žalobce informace a podklady o umístění a parametrech jím provozovaných vysílacích rádiových zařízení typu RLAN.
4. Ve dnech 10. 3. 2018 a 10. 8. 2018 byly v obcích Tasovice a Suchohrdly provedeny podle § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále též „kontrolní řád“), kontrolní monitoringy rádiového spektra za účelem kontroly dodržování podmínek Všeobecného oprávnění č. VO-R/12 s důrazem na využívání kmitočtů. Uvedenou kontrolou byla zjištěna vysílací rádiová zařízení RLAN provozovaná vně budovy na kmitočtech v pásmu 5150-5350 MHz. Uvedené skutečnosti byly zaznamenány do kontrolního záznamu ze dne 11. 3. 2018, č. 1803-121-00/2M, a protokolu o kontrole ze dne 12. 3. 2018, č. 1803-121-00/1K (v případě vysílacích zařízení v obci Tasovice), a do kontrolního záznamu ze dne 17. 8. 2018, č. 1808-053-08/1K, a protokolu o kontrole ze dne 19. 9. 2018, č. 1808-053-08/1K (vysílací zařízení v obci Suchohrdly).
5. Na základě zjištěných skutečností žalobce následně vysílací zařízení přenastavil a uvedl do souladu s Všeobecným oprávněním č. VO-R/12, což bylo ověřeno následně provedenými měřeními.
6. S ohledem na zjištěné skutečnosti vydal správní orgán I. stupně dne 9. 1. 2019 příkaz, č. j. ČTÚ-455/2019-637 - BaR, kterým uložil žalobci za prokázané přestupky podle § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích pokutu ve výši 70 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor.
7. Shora označeným rozhodnutím o pokutě správní orgán I. stupně shledal žalobce vinného ze spáchání přestupku (přestupků) a uložil mu úhrnnou pokutu ve výši 55 000 Kč. V odůvodnění zdůraznil, že podle čl. 2 písm. b) Všeobecného oprávnění č. VO-R/12 lze v kmitočtovém pásmu 5150 až 5350 MHz provozovat vysílací rádiová zařízení pouze uvnitř budovy, avšak žalobce provozoval vysílací zařízení v tomto kmitočtovém pásmu vně budov. Uvedené konání správní orgán I. stupně posoudil jako vícečinný stejnorodý souběh přestupků, když došlo ke spáchání více skutků se stejnou skutkovou podstatou (jedním

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

skutkem přestupku je míněn provoz jediného zařízení na kmitočtu v rozporu se všeobecným oprávněním).

8. K výši uložené pokuty správní orgán I. stupně uvedl, že sazba pokuty se zvyšuje na dvojnásobek, byl-li týž přestupek spáchán opakovaně, což v případě žalobce nastalo. Správní orgán I. stupně za rozhodující považoval výši vykázaného čistého obratu, kterou žalobce sám doložil. Uložená pokuta činí cca 0,31 % jeho čistého obratu za rok 2017, 13 % jeho hospodářského výsledku za stejné účetní období a 0,055 % její maximální možné výše. Závažnost protiprávního jednání hodnotil jako vysokou. Za přitěžující okolnost považoval, že je žalobcem podnikatelem v oboru elektronických komunikací s odpovídajícími znalostmi. Je tak povinen vytvořit a financovat účinné kontrolní mechanismy, které zajistí, že jím užívaná zařízení budou provozována vždy v souladu se stanovenými podmínkami. Za polehčující okolnost hodnotil, že žalobce zjištěné nedostatky prakticky obratem odstranil.
9. K rozkladu žalobce předsedkyně Rady zčásti odlišně formulovala výrok II. rozkladem napadeného rozhodnutí (u uvedení lhůty pro splnění peněžité povinnosti nahradila výraz „příkaz“ výrazem „rozhodnutí“ a opravila, aby bylo o skutcích z výroku I. napadeného rozhodnutí psáno v množném čísle), co do podstaty věci však rozhodnutí o pokutě potvrdila.
10. V odůvodnění uvedla, že kontrolou byla zjištěna vysílací rádiová zařízení RLAN provozovaná žalobcem vně budovy na kmitočtech v pásmu 5150-5350 MHz, což je v rozporu se Všeobecným oprávněním č. VO-R/12, neboť byla provozována na kmitočtu určeném výhradně pro použití uvnitř budov. Správní orgán I. stupně jednoznačně prokázal, že všechna kontrolovaná zařízení provozoval žalobce, který se jejich nesprávným nastavením (na frekvenci v pásmu 5150-5350 MHz) dopustil porušení čl. 2 písm. b) všeobecného oprávnění.
11. K námitce, že žalobce provozoval zařízení umístěné uvnitř budov, předsedkyně Rady konstatovala, že v praxi je možné signál z vysílacích zařízení typu RLAN umístěných uvnitř budovy změřit i ve venkovních prostorách, ale s tak malou přijímanou úrovní ve vztahu ke vzdálenosti od zařízení, že využití tohoto signálu ve venkovním prostředí je pro komunikaci AP – Klient minimální. Na jednom ze zařízení pak příkladmo vypočetla, že pokud by zařízení bylo umístěno uvnitř budovy, musela by být naměřená hodnota výkonu signálu v místě měření mnohem menší. Na uvedeném nic nemění, že se nejedná o absolutně přesnou hodnotu, ale hodnotu orientační. Navíc z odpovědi na žádost o poskytnutí informací č. j. ČTÚ-44 174/2016-620 vyplývá, že žalobce měl na mysli venkovní instalace, a nikoliv vnitřní instalace pro vnitřní pokrytí.
12. Předsedkyně Rady odmítla, že by protokoly z měření nejednoznačně popisovaly místo měření, naopak tento údaj vyplývá protokolů o kontrole i ze záznamů o kontrole.
13. K námitce, že z doložených kontrolních údajů nelze získat informaci, která anténa byla použita při daném měření, předsedkyně Rady uvedla, že ověření dodržování podmínek stanovených ve Všeobecném oprávnění č. VO-R/12 u rádiových zařízení se zaměřením na provozované kmitočty se provádí formou pasivního monitoringu pásma 4900 – 6100 MHz za použití monitorovací soupravy Mikrotik a všesměrové antény Alfa se ziskem $G=8\text{dBi}$. Informace o zisku uvedených antén jsou z hlediska předmětu kontroly irelevantní. Uváděná úroveň, zjištěná monitorovacím zařízením v pasivním režimu a připojenou

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

anténou, je vyčtena z hlaviček paketů a má pouze informativní hodnotu. V žádném případě se nejedná o přesné měření úrovně signálu od kontrolovaného zařízení RLAN.

14. K další námitce podotkla, že používání antén a zařízení je prováděno v souladu s jejich dostupnou dokumentací od prodejce či výrobce těchto zařízení a průběžnými školeními v rámci zvyšování kvalifikace pracovníků provádějících monitoring. Jelikož zde nedochází k měření žádných fyzikálních veličin a požadované informace jsou získány z běžné komunikace mezi RLAN zařízeními vyhovujícím standardu 802.11, je irelevantní provádět kalibraci monitorovacího zařízení.
15. Ohledně výše uložené pokuty předsedkyně Rady doplnila, že jako polehčující měla být hodnocena okolnost, že nebylo zjištěno žádné rušení ostatních zařízení. Hodnocení porušení povinnosti zajistit provozování rádiového zařízení v souladu s podmínkami všeobecného oprávnění jako okolnosti přitěžující bylo naopak v rozporu se zásadou zákazu dvojího přičítání. Tato nesprávná úvaha správního orgánu I. stupně v dané části odůvodnění však neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Rozkladový správní orgán dále dospěl k závěru, že porušení podmínek více (celkem 5) zařízeními je přitěžující okolností, zatímco jako polehčující okolnost je třeba hodnotit fakt, že po doručení výzvy k odstranění zjištěných nedostatků zjednal žalobce nápravu a nedostatky odstranil. Uložená pokuta dle předsedkyně Rady odpovídá majetkové situaci žalobce i dosavadní rozhodovací praxi.

II. Obsah žaloby

16. Žalobce v žalobě namítá, že výpočet, který byl v napadeném rozhodnutí uváděn k vyvrácení námitky, že naměřené hodnoty při kontrole nemohou být hodnotami ze zařízení umístěných uvnitř objektu, byl zcela chybný. Dle žalobce po dosazení hodnot do použitého vzorce výpočtu vychází útlum na 98,58 dBm a celková přijímaná úroveň pak je $23 - 98,58 + 8$, tj. -67,58 dBm, a nikoli -84,5 dBm, jak uvedl žalovaný. Navíc žalovaný neuvedl v napadeném rozhodnutí přesný a konkrétní postup výpočtu, tudíž nelze dovodit, v čem bylo ze strany žalovaného postupováno odlišně od žalobce. Žalovaný také v napadeném rozhodnutí konstatoval, že se u změřené hodnoty v rámci kontroly jedná o hodnoty orientační a že mají pouze informativní hodnotu. Naměřená hodnota tak klidně mohla odpovídat signálu zařízení umístěného vevnitř budovy a zachycený signál při kontrole se mohl šířit přes stavební otvor (např. okno).
17. Žalobce navrhuje za účelem posouzení výpočtu hodnot výkonu přijímaného signálu vypracování znaleckého posudku.
18. Žalobce dále uvádí, že Všesměrová anténa 5GHz Alfa, kterou měla být provedena kontrola, je k dispozici minimálně ve dvou variantách. Žalovaný při výpočtu uvádí, že vycházel z hodnot při použití této antény se ziskem 8dBi, avšak tato skutečnost z žádných důkazů provedených žalovaným nevyplývá.
19. Žalobce namítá, že informace, které poskytnul žalovanému na základě výzvy č. j. ČTÚ-44 174/2016-60, a na které se žalovaný v napadeném rozhodnutí odvolává, nemusejí být aktuální k datu provedené kontroly. Zmíněnou výzvou byly od žalobce vyžadovány informace v roce 2016. Velmi často jsou však ze strany žalobce prováděny změny, a to jak pokud jde o směřování antén, tak úpravy vysílacích identifikátorů. Tyto změny se v mezidobí týkaly i zařízení měřených v rámci kontrol.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

20. Žalobce také zpochybňuje závěry žalovaného o zachytávání paketové komunikace na monitorovaném rozsahu frekvencí a následným dekodováním. Vyslaný paket nemůže nést informaci o tom, s jakou intenzitou bude přijat (jedním z důvodů je například to, že není dopředu známo, ve kterém místě k příjmu dojde).
21. Dle žalobce není správné, aby mu byla přičítána k tíži jeho opatrnost řádného hospodáře, když se ihned snažil o nápravu případných pochybení. Z tohoto důvodu nepodal námitky proti provedené kontrole.
22. Žalobce opakuje, že minimálně u dvou vysílacích zařízení z pěti naměřené hodnoty nevylučují, že zařízení byla provozována v souladu s Všeobecným oprávněním č. VO-R/12, neboť mohl být zachycen signál vysílaný ze zařízení nacházejícího se uvnitř budovy namísto zařízení venku. Úřad však další zjišťování neprováděl. Žalobce stejně tak namítá nedokonalost evidence o kontrolních měřeních, na jejichž základě jsou ze strany úřadu vyvozovány nesprávné závěry.
23. Žalobce uzavírá, že veškeré tyto pochybnosti vyúsťují v nesprávné závěry ohledně viny, resp. rozsahu viny žalobce u spáchaného přestupku, kdy toto se promítá i do výše udělené pokuty.

III. Vyjádření žalovaného

24. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že ve Všeobecném oprávnění č. VO-R/12 je vysvětlen pojem „použití uvnitř budovy“ jako použití rádiového zařízení jak uvnitř budovy, tak i na místech obdobných. Potřebný útlum je explicitně ve všeobecném oprávnění vyjádřen hodnotou -7 dB, o které je střední e.i.r.p. v tomto pásmu snížen ve srovnání se středním e.i.r.p. 30 dBm v pásmu 5470 - 5725 MHz pro venkovní prostředí (tedy vně budov). Logika kontrolního výpočtu je pak založena na předpokladu, že se předmětné zařízení teoreticky umístí do volného prostoru a zkoumá se jeho možný výkon v daném pásmu a v dané vzdálenosti za předpokladu splnění ostatních podmínek všeobecného oprávnění, tedy především dodržení povoleného středního e.i.r.p. Žalobce přitom ignoruje rozdíl mezi azimuty hlavního laloku antény vysílacího zařízení (deklarovaného v informacích poskytnutých žalobcem, kdy je anténa tohoto předmětného přístupového bodu AP umístěna na souřadnicích 15,949793/, 48,921291, a je směřována do azimutu 36°) a umístěním měřicího vozu, který byl umístěn na souřadnicích 15,955033, 49,920422, což je v azimutu 102° a ve vzdálenosti 390 m od zařízení. Rozdíl v azimutech je tedy 66°, což pro deklarované použité zařízení typu Ubiquity Loco M5 (typ zařízení opět získán z poskytnutých informací) a podle technických specifikací zařízení Ubiquity Loco M5 (volně dostupné na webových stránkách výrobce Ubiquity Networks) znamená, že vyzářovací diagram antény zařízení má útlum ve vertikální i horizontální rovině v tomto azimutu (tedy 66° od směru hlavního laloku) hodnotu minimálně o 13 dB nižší. Teoretický výpočet tedy počítá se ziskem vysílací antény 0 dBi ve směru umístění měřicího vozu, nastaveným výkonem RLAN 10 dBm (neboť maximální vyzářený výkon e.i.r.p. stanovený ve Všeobecném oprávnění na 23 dBm započítává i zisk 13 dBi integrované antény ve směru jejího hlavního záření), útlumem šíření ve volném prostoru na vzdálenost 390m na kmitočtu 5200 MHz $l = 99,5$ dB, se ziskem použité všesměrové přijímací antény $G = 8$ dBi a s přídavným útlumem kabelu přijímací soustavy $b = 3$ dB. Takto koncipovaným výpočtem dospěl žalovaný k uváděné hodnotě výkonu -84,5 dBm. Pokud by bylo zařízení skutečně instalováno uvnitř budovy, bylo by nutno k této hodnotě připočítat ještě výše zmíněný útlum konstrukcí budovy (6-8 dB). Dostávali bychom se tak ve výsledku k

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

hodnotám kolem $P = -91$ dBm, zatímco naměřeno bylo $P = -63$ dBm. Žalovaný tudíž nadále trvá na správnosti provedeného výpočtu.

25. Žalovaný konstatuje, že k měření byla použita všesměrová anténa 5 GHz Alfa se ziskem 8 dBi. Tento zisk byl brán v úvahu i při kontrolním teoretickém výpočtu. Tvrzení, že aktuálně je na trhu i anténa se stejným označením se ziskem 12 dBi (tedy o 4 dB vyšším), je vzhledem k rozdílu mezi naměřenou hodnotou $P = -63$ dBm a vypočtenou hodnotou $P = -84,5$ dBm, resp. $P = -91$ dBm (pokud by bylo zařízení umístěno uvnitř objektu), zcela irelevantní.
26. K aktuálnosti dodaných informací v době prováděné kontroly žalovaný uvádí, že je nepravděpodobné, že na exponovaném vyvýšeném bodě by docházelo k častým změnám směřování antén či změně identifikátorů.
27. Žalovaný konstatuje, že informace o úrovni, se kterou byl daný paket přijat, je do paketové/rámcové komunikace doplněna monitorovací soupravou Mikrotik v rámci standardu IEEE 802.11, dle kterého je většina WiFi či RLAN zařízení provozována.
28. Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

29. Žalobce v replice na vyjádření žalovaného opakuje, že se žalovaný nesprávně vypořádal s jeho námitkou o provozování zařízení v souladu se Všeobecným oprávněním č. VO-R/12. I zařízení provozované uvnitř budovy, která sama (nebo její část) neposkytne útlum žádný, je (za jinak nezměněných okolností) provozováno v souladu s všeobecným oprávněním.
30. Žalobce nezpochybňuje výpočet útlumu šíření vlny ve volném prostoru, kdy drobná difference mezi výpočty žalobce a žalovaného je vysvětlitelná zaokrouhlováním. Žalovaný však buduje virtuální model, který nemá nic společného s realitou, protože vychází ze zastaralých a neaktuálních údajů (vztaženo k době kontroly) poskytnutých žalobcem. K poskytnutí aktuálních údajů žalovaný žalobce nevyzval, i když tak mohl v rámci kontroly učinit. Dále žalobce uvádí, že v rozhodnutí správního orgánu I. stupně se nenachází informace o přídavném útlumu $b = 3$ dB. Žalobce však považuje parametry měřicí soustavy za důležité, jakož i jednoznačné určení typu antén, které byly v průběhu měření použity.
31. Žalobci není zřejmé, jak je možné na základě hodnot, které jsou pouze informativního charakteru, dojít výpočtem k závěru, že je zařízení provozováno v rozporu s všeobecným oprávněním. Vzhledem k několika prvkům volnosti ve výpočtu (není zřejmý typ a zisk antény, samotné naměřené hodnoty jsou pouze orientační, ostatní parametry prvků měřicí soustavy jsou považovány za irelevantní atd.), má jakýkoliv výsledek nulovou vypovídající hodnotu.
32. Žalobce se domnívá, že žalovaný zpracovává agendu spojenou s kontrolními měřeními s nedostatečnou péčí, čemuž svědčí nejednoznačnost při určení typu antény použité při měření.
33. K vyjádření žalovaného na námitku týkající se neaktuálnosti podkladů žalobce uvádí, že tvrzení žalovaného je pouhou domněnkou a její neopodstatněnost lze lehce demonstrovat na skutečnosti, že v současné době je na kontrolovaném bodě od konání předmětné kontroly vyměněna již v pořadí druhá generace zařízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

34. Žalobce, i přes tvrzení žalovaného, nadále považuje výkon za fyzikální veličinu a domnívá se, že jeho hodnota je zjiřitelná měřením. Žalobce taktéž rozporuje tvrzení žalovaného, že úroveň, se kterou byl paket přijat, je do paketové komunikace doplněna monitorovací soupravou Mikrotik. Žalobce nadále trvá na tom, že úroveň přijímaného signálu je získána na základě měření fyzikálních veličin a pro každé takové měření je zcela zásadní kalibrace měřicích přístrojů.

V. Vyjádření žalovaného k replice žalobce

35. Žalovaný v reakci na repliku žalobce zopakoval, že pokud jsou zařízení umístěna na takovém dominantním vyvýšeném místě, jakou je věž kostela, pak je zřejmé, že daná lokalita slouží žalobci jako distribuční bod pro jeho rádiovou síť, což je patrné i ze směřování antén jednotlivých přístupových bodů. Smyslem všeobecného oprávnění, které v pásmu 5150–5350 MHz umožňuje provoz RLAN zařízení s maximálním e.i.r.p. 200mW pouze pro použití uvnitř budovy, je ochránit další radiokomunikační služby, které toto pásmo sdílí se stanicemi pro širokopásmový přenos dat (RLAN). Neplatí proto myšlenková linka, že pokud by jedno ze zařízení umístěno/ukryto do věže kostela, byly by tímto podmínky příslušného všeobecného oprávnění splněny.
36. Žalovaný připomíná, že kontrola je prováděna prostým monitorováním, které je prováděno bez předchozího upozornění osob využívajících rádiové kmitočty, které mají být monitorovány. Pracovníci provádějící kontrolu jsou si samozřejmě vědomi skutečnosti, že poskytnuté informace nebudou mít v době kontroly 100% validitu, nicméně slouží jako dobrý podklad o rozsahu a rozmístění jednotlivých prvků kontrolované rádiové sítě. Pokud u některého kontrolovaného zařízení dojde ke zjištění porušení podmínek všeobecného oprávnění, nemá to na údajnou „neaktuálnost“ poskytnutých informací žádný vliv.
37. Žalovaný dodává, že i když došlo v uvedené lokalitě ke generační obměně technologie, jak uvádí žalobce, vždy muselo dojít k takové obměně zařízení, aby jednak byly splněny podmínky všeobecného oprávnění, jednak aby většina již jednou instalovaných klientských zařízení na AP „viděla“ a přijímala jejich signál s výkonovou úrovní zajišťující obchodně zajímavý datový tok. I uváděná jedna generační změna v konfiguraci sítě na této lokalitě od provedené kontroly (tedy za 2,5 roku) svědčí o významu lokality pro rádiovou síť provozovanou žalobcem.

VI. Triplika žalobce

38. V triplice žalobce zopakoval, že argumentace naměřenými a dopočtenými hodnotami rozhodně nemůžou dostačovat k tomu, aby se dal udělat závěr, že zařízení žalobce bylo provozováno v rozporu se Všeobecným oprávněním č. VO-R/12. Není v pořádku, že nelze nalézt důležitá fakta v protokolu o měření (jako základní technický podklad musí být takový protokol schopný popsat dokonale zjištěný stav), není v pořádku, že žalovaný naněkolikrát upřesňuje postup výpočtu, kde vychází z výstupu měření, které podle jeho vlastních slov žádným měřením není. Žalobce uvádí, že smysluplnost umístění jednotlivých zařízení pro pokrytí signálem není věcí žalovaného a žalobce nemá ani povědomí o tom, že by spadalo do kompetencí žalovaného nad takovými věcmi vynášet hodnotící soudy. Žalobce netvrdí a nikdy netvrdil, že např. jednou týdně otáčí anténami na vysílacích bodech, nicméně během uváděné periody už dochází ke změnám většího rozsahu.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

39. Žalobce opakuje, že neaktuálnost dat má obrovský vliv. Dle názoru žalobce si měl žalovaný vyžádat nový přehled o zařízeních.
40. Žalovaný dle žalobce postupně vylepšuje velmi přesný výpočet na základě velmi nepřesných vstupních dat tak, aby mu výpočet vyšel. Žalobce nepovažuje za správné, aby se o parametrech měření, prvcích výpočtu apod. dozvídal z textu, který je reakcí na žalobu.

VII. Argumentace při jednání

41. Žalobce při jednání setrval na podané žalobě a dříve předestřené argumentaci. Zdůraznil, že zařízení bylo používáno v souladu se Všeobecným oprávněním č. VO-R/12. Dle žalobce žalovaný dostatečně neprokázal vinu žalobce a nerespektoval zásadu in dubio pro reo. Žalobce poukázal na nedostatky kontrolních měření.
42. Žalovaný při jednání setrval na dřívější argumentaci a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
43. Soud při jednání provedl jako důkaz žádost žalovaného o poskytnutí informací ze dne 20. 6. 2016, č. j. ČTÚ-44 174/2016-620, jakož i odpověď žalobce na tuto žádost. Žalobce potvrdil, že v uvedeném seznamu jsou obsažena radiová zařízení, která byla předmětem kontroly v posuzované věci. Žalobce rovněž potvrdil, že v době zaslání uvedeného seznamu byla tato zařízení určena k provozování vně budov a nikoli k vnitřnímu užití. Ke dni kontroly však minimálně dvě zařízení změnila svou roli a stala se zařízeními pro použití uvnitř budovy. Dle žalobce měla být umístěna do vnitřního prostoru kostela a měla sloužit pro techniky žalobce. Žalobce zdůraznil, že zasláný přehled zařízení nebyl závazný a žalovaný nepožádal o jeho aktualizaci. Žalovaný také uvedl, že ze zasláného seznamu vyplývá, že se jedná o zařízení určená k použití vně budov.

VIII. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

44. Soud dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
45. Podle § 108 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích Úřad podle tohoto zákona vydává opatření obecné povahy.
46. Podle § 9 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích všeobecné oprávnění je opatření obecné povahy Úřadu, které stanoví podmínky výkonu komunikačních činností vztahující se na všechny nebo na určité druhy sítí a služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů a na využívání rádiových kmitočtů a které je závazné pro fyzické a právnické osoby vykonávající činnosti podle § 7.
47. Podle § 9 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích je Úřad oprávněn vydat všeobecné oprávnění k zajišťování sítí elektronických komunikací a přiřazených prostředků, k poskytování služeb elektronických komunikací, k provozování přístrojů a k využívání rádiových kmitočtů, pro které není třeba udělit individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů (§ 17).
48. Podle § 10 odst. 1 písm. m) zákona o elektronických komunikacích Úřad všeobecným oprávněním stanoví konkrétní podmínky týkající se využívání rádiových kmitočtů s ohledem na účelné využívání rádiového spektra a zabránění škodlivé interferenci.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

49. Podle § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích se právnická nebo fyzická podnikající osoba dopustí přestupku tím, že poruší některou z podmínek všeobecného oprávnění podle § 10 odst. 1.
50. Žalobce především namítá, že výpočty užití žalovaným neprokázaly, že provozuje zařízení instalované vně budovy, resp. zařízení určené k vysílání vně budovy.
51. Soud k tomu předně uvádí, že v záznamu o měření ze dne 10. 3. 2018 i ze dne 10. 8. 2018 blíže specifikovaná radiová zařízení provozovaná žalobcem vysílala ve frekvenci 5 200, 5220, 5260, 5240 MHz (v případě obce Tasovice) a 5 200 MHz (v případě obce Suchohrdly). Všeobecné oprávnění č. VO-R/12 však v čl. 2 odst. 1 písm. b) stanoví, že v kmitočtovém pásmu 5 150 – 5 350 MHz lze zařízení instalovat pouze pro použití uvnitř budovy s tím, že maximální vyzářený výkon e.i.r.p. musí být omezen na 200 mW. Z informací poskytnutých žalobcem na základě odpovědi na žádost žalovaného č. ČTÚ-44 174/2016-620 přitom nevyplývá, že by na daném místě provozoval zařízení, která by byla určena k užití uvnitř budov, naopak při jednání žalobce potvrdil opak, tedy že v době zaslání odpovědi na uvedenou žádost se jednalo o zařízení určená pro použití vně budov. Uvedené navíc vyplývá z toho, že žalobce zjevně předmětná radiová zařízení RLAN umístil do míst, ze kterých měla vydávat signál ke klientským zařízením; tento signál neměl být vysílán v rámci jednotlivých budov, na kterých byla zařízení umístěna. A žalobce v žalobě ani v průběhu řízení před správními orgány nepřednesl žádnou argumentaci či nepředložil žádný důkaz, který by potvrzoval, že účelem předmětných radiových zařízení RLAN bylo v době kontroly šíření signálu uvnitř budovy. Tvrzení v replice, že jedno zařízení bylo přemístěné z bání do vnitřní části věže, uvedené nedosvědčuje, neboť samotné umístění zařízení není pro posouzení jeho povahy zásadní (viz též dále). Při jednání pak žalobce sice tvrdil, že minimálně dvě kontrolovaná zařízení byla určena pro kontrolu ostatních zařízení, a proto se jednalo o zařízení určená pro použití uvnitř budovy, avšak i k tomu tvrzení žalobce žádné relevantní důkazy nepředložil. Soud nepovažoval za dostatečný návrh na provedení svědecké výpovědi zaměstnanců žalobce, neboť tyto výpovědi by dle soudu nemohly jednoznačně prokázat účel použití daných zařízení, na rozdíl například od písemných důkazů svědčící tomuto užití zařízení. Věrohodnost těchto tvrzení nadto snižuje fakt, že v triplice žalobce uvedl, že zařízení byla přemístěna do vnitřní části věže a při jednání konstatoval, že byla umístěna do vnitřní části kostela. Jakkoli umístění zařízení není (na rozdíl od účelu jeho užití) stěžejní, odlišná tvrzení žalobce snižují jejich věrohodnost.
52. Uvedené závěry o účelu užití kontrolovaných zařízení navíc potvrzoval naměřený vyzářený výkon. Předsedkyně Rady takto v napadeném rozhodnutí provedla ilustrační výpočet ohledně jednoho ze zařízení umístěných v obci Tasovice, v němž naměřila úroveň vyzářeného výkonu na -63dBm na vstupu monitorovací soupravy Mikrotik (při použití všesměrové antény Alfa se ziskem 8dBi), přičemž pokud by bylo zařízení bylo umístěno vně objektu, tak by hodnota výkonu signálu v místě měření (pro nastavený maximální vyzářený výkon 200mW, tak jak ukládá výše uvedené všeobecné oprávnění č. VO-R/12), mohla být maximálně $P = -84,5 \text{ dBm}$, tedy o 21,5 dBm menší než hodnota naměřená. Navíc v tomto případě by bylo nutné započítat ještě přídavný útlum objektu, který je závislý na materiálu stavby, takže ve výsledku by při umístění zařízení uvnitř objektu kontrolní orgán dospěl k hodnotám kolem -91 dBm. Naměřené hodnoty vyzářeného výkonu tak dle soudu prokázaly, že provozovaná zařízení nebyla určena k použití uvnitř budovy.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

53. K námitkám žalobce ohledně tohoto výpočtu soud konstatuje, že uvedený výpočet byl dle soudu předsedkyní Rady dostatečně vysvětlen. Předsedkyně Rady v rozhodnutí o rozkladu uvedla, že bylo nezbytné přihlídnout ke skutečnosti, že anténa předmětného přístupového bodu AP byla umístěna na souřadnicích 15,949793/, 48,921291 a je směřována do azimutu 36°, že místo měření, tedy místo měřicího vozu (souřadnice 15,955033, 49,920422), je v azimutu 102°a ve vzdálenosti 390m od AP, a že měření bylo provedeno monitorovací soupravou Mikrotik při použití všesměrové antény Alfa se ziskem 8dBi. Je sice pravdou, že předsedkyně Rady v napadeném rozhodnutí dopodrobna nevysvětlila, jak konkrétně k výpočtu uvedené hodnoty dospěla, skutečnosti, které uvedla, však soud považuje za dostatečné. Soud zdůrazňuje, že v rámci této části odůvodnění reagovala na spíše obecnou rozkladovou námitku, že ani umístění zařízení uvnitř budovy v souladu se všeobecným oprávněním nevyklučuje pronikání elektromagnetického záření. Pro vypořádání této námítky bylo odůvodnění předestřené předsedkyní Rady dostatečné, neboť náležitě hodnotilo, zdali mohla taková situace nastat i v případě žalobce, respektive zdali naměřené hodnoty potvrzují, že se předmětná zařízení RLAN skutečně nacházela vně budovy, a přesto vysílala v nepovolených frekvencích dle Všeobecného oprávnění č. VO-R/12. Žalobce v rozkladu neuváděl konkrétní výpočty, které by svědčily jeho tvrzením, a na které by byla povinna předsedkyně Rady v rozkladovém rozhodnutí reagovat, tyto uváděl až v podané žalobě, a proto až ve vyjádření k žalobě žalovaná uvedla konkrétní okolnosti daného výpočtu. Navíc soud uvádí, že konkrétní způsob výpočtu je ve správním spise obsažen v rámci stanoviska kontrolního orgánu k podanému rozkladu ze dne 5. 4. 2019 (viz č. l. 34). Jakkoli lze považovat za nepříliš šťastné, že uvedené podmínky výpočtu (na rozdíl od ostatních částí stanoviska) předsedkyně Rady nevtělila též do rozkladového rozhodnutí, s ohledem na výše uvedené soud tuto chybu nepovažuje za natolik zásadní, aby vedla k derogaci žalobou napadeného rozhodnutí, neboť odůvodnění tohoto rozhodnutí v dostatečné míře reagovalo na argumentaci žalobce obsaženou v podaném rozkladu.
54. Na základě uvedených skutečností mohl dle soudu žalovaný konstatovat, že žalobce provozoval ve venkovním prostředí radiová zařízení RLAN v takovém kmitočtovém pásmu, které je určeno pouze pro radiová zařízení určená k provozu uvnitř budovy. Jestliže žalobce tyto závěry odmítá odkazem na možnost, že hodnoty naměřené při kontrole mohly odpovídat tomu, že signál procházel přes materiál s minimálním útlumem, odkazuje soud na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, dle kterého je sice možné signál ze zařízení umístěných uvnitř budovy změřit též ve venkovních prostorách, ale s tak malou přijímanou úrovní ve vztahu ke vzdálenosti od zařízení, že využití tohoto signálu ve venkovním prostředí je pro komunikaci minimální. Uvedené přitom výpočty provedené žalovaným neprokázaly, naopak potvrdily, že žalobce předmětná zařízení provozoval jako zařízení pro venkovní užití, a tedy v rozporu s Všeobecným oprávněním č. VO-R/12. A navíc soud zdůrazňuje, že kmitočtové pásmo určené dle všeobecného nařízení stanovuje podmínky pro vysílací zařízení určená k provozu vně zařízení, aniž by stanovovalo, zda je vysílací nařízení umístěno pouze a jen vně budovy. Neboli všeobecné nařízení nevyklučuje, aby zařízení určené k provozu vně zařízení bylo umístěno uvnitř budovy.
55. K odlišným výpočtům žalobce soud také připomíná, že předsedkyně Rady v napadeném rozhodnutí deklarovala, že vypočtená hodnota není absolutně přesná, nýbrž se jedná o hodnotu, jakou poskytla monitorovací souprava. Přesto soud souhlasí s předsedkyní Rady, že tento výpočet orientační hodnoty výkonu potvrzoval z hlediska fyzikálního závěr, že předmětné zařízení nemohlo být určeno k vysílání uvnitř objektu, neboť rozdíl mezi

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

naměřenými hodnotami a hodnotami, které by byly naměřeny, pokud by radiová zařízení byla určena k vysílání uvnitř objektu, nebyl zanedbatelný. A v této souvislosti soud opět připomíná, že i v případě, kdy by budova neposkytla žádný útlum, by naměřené hodnoty neodpovídaly hodnotám pro zařízení RLAN umístěné uvnitř objektu.

56. Soud k této argumentaci žalobce opakuje, že závěry žalovaného potvrzovaly též další skutečnosti, především informace poskytnuté žalobcem v odpovědi na žádost o informace č. j. ČTÚ-44 174/2016-620, takže uvedená měření nebyla pro shledání viny žalobce jediná. Tomu také odpovídá fakt, že po provedené kontrole žalobce přenastavil zařízení na správné frekvence a nevzněl žádné námitky vztahující se k charakteru zařízení. Tyto nevzněl ani v rámci řízení před správním orgánem I. stupně, teprve až v rozkladu proti rozhodnutí o pokutě prvně zpochybnil, zdali jsou dotčená zařízení určena k vysílání vně budovy. Tento postup však dle soudu svědčí spíše účelové argumentaci žalobce, neboť v případě, kdy by byl přesvědčen o tom, že provozuje zařízení určená k použití uvnitř budovy v povolené frekvenci, zajisté by tyto námitky vznesl již v počátku vedeného řízení (obdobně jako v případě dvou zařízení, jejichž provoz mu byl vytknut, avšak u nichž v rámci kontrolního řízení obratem prokázal, že není jejich provozovatelem). A na uvedeném nic nemění tvrzení žalobce, že nejprve chtěl vyhovět žalovanému a svá zařízení uvést do souladu s Všeobecným oprávněním č. VO-R/12. Žalobce si musel být vědom možného postihu za porušení zákona o elektronických komunikacích, přičemž prokázání charakteru předmětných zařízení bylo pro tento postih určující. Nadto žalobce v průběhu řízení před rozkladovým orgánem netvrdil, za jakým účelem jsou jeho zařízení využívána tak, aby bylo možno o nich hovořit jako o zařízeních určených pouze pro použití uvnitř budovy. Jeho námitky tak zůstávaly v obecné rovině a zaměřovaly se na zpochybnění výpočtů učiněných žalovaným, aniž by konkrétně potvrzovaly chybné závěry vyřčené v napadených rozhodnutích. Naopak další skutečnosti prokazovaly (viz poukaz na využívání zařízení ve venkovním prostředí pro komunikaci AP – Klient), že předmětná zařízení byla určena k použití vně budov. A jak již soud uvedl, samotné umístění vysílacích zařízení do věže či vnitřního prostoru kostela neznámá, že se jedná o zařízení určená k vysílání uvnitř budovy.
57. Soud tedy uzavírá, že správní orgány prokázaly, že radiová zařízení provozovaná žalobcem nebyla určena pouze pro provoz uvnitř budovy, nýbrž vně budovy. Soud přitom neshledal, že by v dané věci bylo nezbytné přistoupit k zadání a vypracování znaleckého posudku. Podle § 127 odst. 1 občanského soudního řádu závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, vyžádá soud u orgánu veřejné moci odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující nebo je-li pochybnost o správnosti podaného odborného vyjádření, ustanoví soud znalce. V daném případě však soud mohl vycházet z podkladů obsažených ve správním spise, protože ty soudu poskytovaly dostatečný podklad, aby z něj mohl seznat rozhodný skutkový stav a tento následně právně zhodnotit. Nebylo tudíž nezbytné, aby za účelem prokázání skutkového stavu věci nechal zadat znalecký posudek. Soud připomíná, že ve správním soudnictví při přezkumu rozhodnutí správního orgánu soud vstupuje do hry až ve chvíli, kdy již před správním orgánem proběhlo správní řízení, ve kterém měl být zjištěn skutkový stav. Správní soud poté zejména ověřuje, zda byl skutkový stav zjištěn správně a dostatečně. Z povahy věci tedy bude dokazování před správním soudem méně časté oproti civilněprávním sporům, při kterých se první zjišťování skutkového stavu odehrává až před soudem. V dané věci přitom soud shledal, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně a nepovažoval tudíž za nezbytné dokazování rozšířit o znalecký posudek.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

58. Žalobce dále zpochybňuje dostatečnost údajů o anténě, kterou byla provedena kontrola.
59. K tomu předsedkyně Rady v žalobou napadeném rozhodnutí uvedla, že ověření dodržování podmínek stanovených ve Všeobecném oprávnění č. VO-R/12 u rádiových zařízení se zaměřením na provozované kmitočty se provádí formou pasivního monitoringu pásma 4900 – 6100 MHz za použití monitorovací soupravy Mikrotik a všesměrové antény Alfa se ziskem $G=8\text{dBi}$ (jedná se o její oficiální název, pod kterým ji lze nalézt i na internetu). Tomu také odpovídají údaje obsažené v záznamech o měření. Soud tedy nesouhlasí se žalobcem, že žalovaný nespecifikoval, zda při výpočtech vycházel z hodnot při použití této antény se ziskem 8dBi , neboť minimálně v nyní napadeném rozhodnutí předsedkyně Rady uvedenou anténu jednoznačně specifikovala. A z údajů obsažených v záznamech o měření nelze dovodit, že by byla použita anténa s odlišným ziskem. Navíc žalobce v průběhu řízení nikterak relevantně neprokával, že by žalovaný mohl používat anténu s jiným ziskem, ani dle soudu relevantně neprokával, že při použití jiné antény by byly relevantně zpochybněny závěry o tom, že provozoval radiové zařízení RLAN určené k použití vně budov v nepovolených kmitočtech dle Všeobecného oprávnění č. VO-R/12. Naopak žalovaný prokázal, že i kdyby byla k měření použita všesměrová anténa se ziskem 12dBi , tak by výsledný výpočet nevedl k závěru, že zařízení žalobce bylo umístěno ve vnitřním prostoru, respektive bylo určeno pro použití uvnitř budov.
60. A krom již uvedeného soud odkazuje na závěry předsedkyně Rady, že informace o zisku uvedených antén jsou z hlediska dodržování podmínek uvedených ve Všeobecném oprávnění č. VO-R/12 se zaměřením na použité kmitočty, irelevantní. Uváděná úroveň, zjištěná monitorovacím zařízením v pasivním režimu a připojenou anténou, je vyčtena z hlaviček paketů a má pouze informativní hodnotu, v žádném případě se nejedná o přesné měření úrovně signálu od kontrolovaného RLAN. Za podstatné je v případě kontroly považována MAC kontrolovaného zařízení (popřípadě SSID) a pracovní kmitočet, na kterém je RLAN zařízení provozováno v době kontroly.
61. V souvislosti s touto námitkou soud musí odmítnout rovněž obecné tvrzení žalobce o nedokonalosti evidence o kontrolních měřeních. Dle soudu byly údaje zaznamenané v záznamech o kontrole a v protokolech o kontrole dostatečně určité a směrodatné, aby z nich bylo možno vycházet v následném řízení o uložení pokuty. Uvedené záznamy a protokoly jednoznačně uváděly, že žalobcem provozovaná a v těchto dokumentech blíže specifikovaná zařízení RLAN byla provozována na kmitočtech odpovídající kmitočtovému pásmu vyhrazenému pro stanice, jež jsou určeny pouze pro použití uvnitř budovy. V tomto ohledu tedy byla dostatečným podkladem pro navazující sankční řízení.
62. K údajně chybné správnosti závěrů o zachytávání paketové komunikace na monitorovaném rozsahu frekvencí a následném dekodování soud uvádí, že toto tvrzení žalobce je značně obecné a nikterak konkrétně nevyvrací závěry učiněné žalovaným. Soud proto pouze obecně odkazuje na závěry učiněné v nyní napadeném rozhodnutí, že při pasivním monitoringu dochází pomocí monitorovací soupravy Mikrotik (běžně dostupného komerčního zařízení schváleného pro prodej v ČR) k zachytávání paketové komunikace na monitorovaném rozsahu frekvencí a dekodováním hlaviček této komunikace dochází ke zjišťování, které zařízení paket vyslalo, na jakém kmitočtu a s jakou úrovní signálu byl tento paket přijat. Jestliže tedy kontrolní pracovníci žalovaného v rámci prováděné kontroly zjišťovali, zda zařízení provozovaná žalobcem vysílají v odpovídajícím kmitočtovém pásmu, mohly zjištěné hodnoty zjistit z paketové komunikace rádiových RLAN zařízení. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že vyslaný

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

paket nemůže nést informaci o tom, s jakou intenzitou bude přijat (jedním z důvodů je například to, že není dopředu známo, ve kterém místě k příjmu dojde), protože měření kmitočtu u RLAN zařízení probíhá v rámci pasivního monitoringu a je prováděno přímo z dekodovaných hlaviček paketových dat.

63. K tvrzení žalobce, že mu bylo ze strany žalovaného vyčítáno, že nevznese námitky proti kontrolním protokolům, soud uvádí, že jakkoli předsedkyně Rady v napadeném rozhodnutí poukázala na skutečnost, že žalobce nikterak nebrojil proti kontrolním závěrům (ostatně jako soud výše), tak uvedené konstatování nemělo význam pro konstatování protiprávního jednání žalobce. Pro shledání viny žalobce za přestupky bylo zásadní, že provozoval zařízení RLAN v nikoli povoleném kmitočtovém pásmu, přičemž na skutková zjištění ani jejich hodnocení nemělo vliv, zda žalobce brojil námitkami vůči kontrolním protokolům. Naopak aktivitu žalobce spočívající v odstranění protiprávního stavu žalovaný i rozkladový orgán hodnotil pouze a jen jako polehčující okolnost v rámci úvah o výši uložené sankce. Nebylo mu tedy přičítáno k tíži nepodání námitek proti kontrolnímu protokolu.
64. Konečně soud neshledal důvodnými ani námitky žalobce směřující k údajné zastaralosti informací, které žalované poskytl na základě žádosti o informace č. j. ČTÚ-44 174/2016-60. V odpovědi na uvedenou žádost žalobce uvedl umístění svých jednotlivých zařízení, jakož i jejich specifikaci. A jejich tvrzené umístění odpovídá kontrolním zjištěním získaným v rámci prováděných kontrol, což dle soudu snižuje relevanci žalobní námitky. Nelze předpokládat, že by při změně vysílacích zařízení došlo k takové změně vysílání, že by nově instalovaná zařízení již nebyla určena pro použití vně budovy, nýbrž by nově byla určena výhradně pro použití uvnitř budovy, takže by mohla vysílat v kontrolními orgány zjištěném kmitočtovém pásmu. Ani případná změna směřování antén tedy dle soudu nemohla nic změnit na zjištěném porušení Všeobecného oprávnění č. VO-R/12 ze strany žalobce. A navíc soud souhlasí se žalovaným, že s ohledem na původní účel instalace antén není pravděpodobné, že by došlo ke změně jejich směřování. Respektive žalobce v průběhu řízení před správními orgány i soudem i tuto námitku ponechal pouze v obecné rovině, aniž by prokázal jiné směřování vysílacích zařízení či chybnost závěrů žalovaného v tom smyslu, k jakému užití byly jím provozované antény konkrétně určeny. Pokud by některá ze zařízení skutečně byla nově určena výhradně pro použití uvnitř budovy a kontrolu ostatních zařízení (jak žalobce nově tvrdil při jednání soudu), zajisté mohl tuto skutečnost žalobce prokázat. Respektive by soud očekával, že i s ohledem na dodržení podmínek všeobecného opatření přijme žalobce taková opatření, aby v případě potřeby snadno prokázal skutečný účel užití těchto zařízení. Jestliže však žalobce takto nepostupoval, neinformoval žalovaného o změně účelu těchto zařízení a ani nebyl schopen předložit relevantní důkazy potvrzující jeho tvrzení, je odpovědným za spáchání shora definovaného přestupku.
65. Jestliže konečně žalobce v žalobě obecně poukazuje na nesprávnou výši uložené pokuty, připomíná soud, že ukládání pokut za přestupky se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Pro správné a spravedlivé ukládání sankce je přitom významné dodržování principu zákonnosti trestání a principu individualizace sankce. Zásada zákonnosti trestání spočívá v tom, že se správní orgány musí řídit pravidly pro ukládání sankcí stanovených zákonem. Zásada individualizace sankce pak ukládá, aby druh, kombinace a intenzita

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

sankcí odpovídaly všem okolnostem a zvláštnostem konkrétního případu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne č. j. 3 As 32/2007 – 48). Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze tudíž jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Nic z uvedeného však soud v nyní projednávané věci neshledal, neboť správní se orgány výši pokuty stanovily s ohledem na závažnost spáchaného jednání, přitěžující a polehčující okolnosti a také přihlédly k majetkové situaci žalobce. Soud se přitom s jejich závěry ztotožňuje, na tyto odkazuje a k obecné námitce žalobce uzavírá, že neshledal, že by výše uložené pokuty byla stanovena nezákonně či nesprávně.

IX. Závěr

66. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
67. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. února 2021

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.